

Republika Srbija
Skupština Republike Srbije
Odbor za kontrolu službi bezbednosti
Na ličnost članova i predsednika Odbora za
kontrolu službi bezbednosti

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15.05.2024

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност

Poštovana gospodo,

Skupštinski Odbor za kontrolu službi bezbednosti između ostalih obaveza nadzire ustavnost i zakonitost rada službi bezbednosti te razmatra predloge, peticije i predstavke građana koji su upućeni Narodnoj skupštini u vezi sa radom službi bezbednosti i predlaže mere za njihovo rešavanje i o tome obaveštava podnosioca da utvrđuje činjenice o uočenim nezakonitostima ili nepravilnostima u radu službi i njihovih pripadnika i o tome donosi zaključke; shodno vašim dužnostima i pravima, dostavljam vam ovu

PREDSTAVKU

Koja se odnosi na brutalnu zloupotrebu službenih ovlašćenja tadašnje Uprave bezbednosti VJ čiji je pravni sledbenik Vojno – bezbedonosna agencija koja se desila prilikom hapšenja i pretresa civila Momčila Perišića i civila Vladana Vlajkovića dana 14.03.2002. godine. Ova Predstva se odnosi i na falsifikovanje Kriminalističkog tehničkog dokumenta (KTD) , menjanje materijalnih dokaza na štetu okrivljenih i lažnog svedočenja pripadnika Uprave bezbednosti (VBA) tj. pukovnika Dragana Teleskovića a na osnovu kojeg je podignuta optužnica u predmetu broj K219/15 i doneta osuđa presuda na štetu okrivljenih Perišić Momčila, potpukovnika VJ Sekulić Mioraga i Vladana Vlajkovića.

Momčilo Perišić kao bivši NGVJ, Potpredsednik Vlade Srbije i Predsednik skupštinskog odbora za kontrolu službi bezbednosti je uhapšen kao civil od strane Uprave bezbednosti VJ, bez koordinacije sa MUP-om i SDB na šta je vojna služba bezbednosti i po zakonu i po sopstvenim pravilima bila obavezna.

Sam tok pretresa i hapšenja je sniman VHS kamerom i fotoaparatom u javnom objektu kakav je restoran „Šarić“ u prisustvu gostiju, konobara i pripadnika vojne policije te kao takav ne nosi niti može nositi oznaku bilo kakve tajnosti.

Samo suđenje suprotno Povelji o zaštiti ljudskih prava Član 6. je bilo zatvoreno za javnost a veštaci su bili pukovnici aktivni pripadnici Vojske Jugoslavije tj Uprave bezbednost te kao takvi su bili zaposleni u „oštećenoj strani“ (ZKP SRJ Člav 2 i 248 stav 1.)

Vladanu Vlajkoviću je između ostalog suđeno za objavljivanje knjige Vojna tajna I i II deo koja postoji na brojnim sajtovima i prevedena je na engleski jezik. Zatvaranje suđenja za javnost je besmileno za knjigu koja je na sajtovima i čija dokumenta koja su objavljena u toj istoj knjizi odlukom NGVJ ne nose oznaku tajnosti.

U toku suđenja pukovnik Dragan Telsković, jedini svedok tužilaštva koji je ujedno predvodio akciju hapšenja je odbio da Sudu i odbrani kaže imena učesnika cele akcije praćenja i hapšenja a sama Vojska je odbila zahtev da sudu dostavi orginalne fotografije sa lica mesta i VHS snimak na kom se jasno vidi da li je ili nije u torbi

američkog diplomate Džona Nejborna bilo „tajnih vojnih dokumenata“. Nakon pravosnažnosti presude sam došao do imena ljudi koji su bili u motelu „Šarić“ i koji su prisustvovali kao ovlašćena službena lica samom činu pretresa i hapšenja osumnjičenih.

Par činjenica koje nisu bile teme suđenja a koje smatam bitnim:

- Odbrana generala Momčila Perišića nije dozvoljavala da se vodi bilo kakva „lična“ istraga o tome ko je i kako stvorio aferu „Perišić“ i ko je učestvovao u njegovom hapšenju. Radi se o vrsnim advokatskim autoritetima koji su smatrali da je ovo pravno pitanje i da će lako da ospore dokaze koje je Uprava bezbednosti dostavila Tužilaštvu. U tom trenutku odbrana nije imala informacije da je Uprava bezbednosti falsifikovala Kriminalističko tehničku dokumentaciju te da nećemo dobiti imena vojnih policajaca koji su bili na licu mesta kako bismo ih pozvali da svedoče. Tu je i bila ključna grešaka jer hapšenje civilnog Potpredsednika Vlade od strane Vojske u uslovima onakvih političkih previranja 2002. godine je sve osim „pravnog pitanja“.
- Nakon promena od 5. oktobra u Srbiji, dokumenta raznih institucija i iz različitih izvora iz Miloševićevog vremena pa i Vojske su po odluci Vlade Republike Srbije dostavljana generalu Momčilu Perišiću kao njenom potpredsedniku zaduženom za naciju bezbednost.
- U septembru mesecu smo bili obavešteni od strane generala u penziji da je počelo naše praćenje od strane vojne službe bezbednosti. Taj general je i sada živ i može o tome da svedoči. Ko bi u tim okolnostima dostavljao bilo kakva dokumenta ako znamo da nas služba prati?

Činjenice koje su onemogućile odbranu da dokažu Perišićevu nevinost a koje su vezane za zloupotrebu službenih ovlašćena pojedinaca iz Uprave bezbednosti:

- Pukovnik Dragan Telsković nije želeo da otkrije ko je učestvovao u hapšenju generala Momčila Perišića i Džona Nejborna kako bismo ih mogli saslušati u svojstvu svedoka i kako bi i sami mogli posvedočiti šta su videli na licu mesta. Na naše pitanje ko je učestvovao u hapšenju odbio je da odgovori a na upozorenje sudije da mora da odgovori rekao je cinično, citiram „da se ne seća“.
- U samom postupku suđenja nismo znali da je Uprava bezbednosti falsifikovala Kriminalističko tehnički dokument (KTD) u kojem su se nalazile fotografije nastale na licu mesta u motelu „Šarić“ i one iz kasarne u Topčideru. Kako se taj elaborat (KTD) odnosio samo na Momčila Perišića i Džona Nejborna a zbog izbegavanja mešanja u njihovu odbranu ja ga do pravosnažnosti presude nisam ni video. Tek prošle godine smo uzeli iz sudskog spisa preko advokata Novaka Lukića, CD sa fotografijama u boji nastalim na licu mesta, u kasni u Topčideru i „screenshot“ tj. skidanjem fotografija sa VHS snimka koji je takođe napravljen prilikom pretresa i hapšenja Momčila Perišića.
- Dvojica svedoka koji su svedočili u toku postupka krimi tehničari vojne policije Dejan Spasojević i Zoran Đurić su svedočili na okolnost pretresa moje kuće što je bilo besmisleno ako nisu svedočili zajedno sa ostalima koji su učestvovali u hapšenju u motelu „Šarić“. U trenutku njihovog svedočenja nisam znao da su oni bili na licu mesta u motelu „Šarić“ i da je Dejan Spasojević fotografisao proces pretresa i hapšenja osumnjičenih. Tom prilikom napravio je 16 fotografija dimenzija 13 x 18 cm u boji. Na fotografijama se vide jasno predmeti

koji su pronađeni u tašni Dejvida Nejhora. Na žalost Uprava bezbednosti je zamenila fotografije ostavljajući samo tri fotografije koje je uradio Dejan Spasojević a 13 fotografija je uklonila iz KTD-a

- Vojska je odbila da dostavi snimak samog hapšenja i pretresa osumnjičenih Perišića i Nejhora koji je nastao na licu mesta a za koji postoje nesporni dokazi da postoji. Snimak je napravio krimi tehničar Mile Jovanović i sa njega su „skidane“ neke fotografije kojima su zamenjene one fotografije koje su jasne i u visokoj rezoluciji i koje je izradio Dejan Spasojević. Uprava vojne policije koja je tada bila u sastavu Uprave bezbednosti je odgovorila Sudu da je snimak dostavila Upravi bezbednosti tj. Draganu Teleskoviću. Taj krunski dokaz nikada nije dostavljen ni sudu ni tužilaštvu nit odbrani. VBA ga i danas suprotno zakonu skriva.

Nakon izricanja presude i njene pravosnažnosti poveo sam „svoju istragu“ iz jednog prostog razloga što je Momčilo Perišić osuđen za davanje samo jednog dokumenta koji je nastao 11.10.2001. godine a koji je navodno predat šest meseci kasnije 14.03.2002. godine što je bilo **nemoguće**. Pukovnik Uprave bezbednosti Dragan Telesković je grešku napravio što je Momčilu Perišiću „ubacio“ dokument koji nije mogao dobiti od mene i Sekulića jer ga ni mi nismo imali a niko drugi osim Sekulića nije imao pristup toj arhivi. Taj dokument za koji je jedino Momčilo Perišić osuđen je nastao kada je Sekulić smenjen i nije imao pristup takvim dokumentima. Iz tog razloga ga nema ni na jednoj fotografiji u Kriminalističko tehničkom dokumentu niti je pronađen u pretresu kabineta Momčila Perišića a pronađeni su svi drugi dokumenti koje je Vlada Srbije od nas dobila. Da su dali bilo koji drugi dokument pre 28. septembra 2001. godine i sam bih možda pomislio da je Perišić dao Nejboru dokumentaciju jer ja nisam bio u motelu „Šarić“ kada je došlo do hapšenja Perišića i Nejhora.

Napisaću Vam par nelogičnosti koje su nespojive sa obaveštajnim radom u bilo kojoj službi na svetu a koje su Vama nisu poznate:

- Dokument star šest meseci koji je takvog karakter kakav je stenogram kolegijuma NGVJ je „obaveštajno bajat“ dokument posle par dana od njegovog nastanka. To nisu ratni planovi ili neka strateška dokumentacija koja ima dugoročnu obaveštajnu vrednost. Navešću Vam primer, zamislite da neko posle šest meseci rata između Rusije i Ukrajine donese dokument koji kaže da će Rusija napasti Ukrajinu, koga bi to zanimalo kad se to već desilo?
- Momčilo Perišić je bio Potpredsednik Vlade Srbije zadužen za nacionalnu bezbednost i Predsednik skupštinskog odbora za kontrolu službi bezbednosti i kao takav je imao raznorazna dokumenta od MUP-a na dnevnom nivou, izveštaje, procene SDB, dokumenta koja je dobijao privatnim kanalima jer se „raspakivao“ jedan naopak diktatorski režim. Kako je moguće da ni jedan dokument iz tih institucija koje su tada bile u većoj žiži interesovanja od Vojske nije dostavljen američkom diplomati za šest meseci praćenja? A bili su interesanti politički atentati iz miloševićevog vremena, pobuna u zatvorima, masovne grobnice Albanaca, oslobađanje zatvorenika, potraga za nestalim licima i slično. Za ovo su uglavnom odgovarali pripadnici JSO, paravojne policijske jedinice, SDB, MUP i slično.
- Vlada Srbije je od mene dobijala sve informacije u digitalnom obliku kriptozštićene šifrom (preciznije je opisano u optužnici) što znači da ni jedan obaveštajac ne bi ta dokumenta preuzimao nezaštićena, u štampanom obliku, u eri digitalizacije, praktično knjigu od 35 strana A4 koju je prema slikama sa

lica mesta Momčilo Perišić mogao „sakriti“ samo u džep trenerke, što je zbog formata A4 nemoguće ili u nogavicu trenerke što je blago rečeno nepristojno. Da neko dođe na javno mesto gde svi gosti provincijskog restorana gledaju ka bivšem načelniku Generalštaba VJ i potpredniku Vlade Momčilu Perišiću kao javnoj ličnosti na vrhuncu karijere i da tu u prisustvu video nadzora, konobara i gostiju vrši primopredaju je besmislen amaterizam. Još je za svedoka Perišić sa sobom poveo i vozača Dušana Glinkća. Čak i da Perišić nema „bezbedonosnu kulturu“, to svako ne bi sebi dozvolio Nejbor utoliko pre što je jednom nedeljno dolazio u Vladu Srbije i mogao je uzeti bilo šta u elektronskom obliku, dodatno ga šifrovati i izšetati mirno iz Vlade. Dušan Glinkoć, koji je dovezao Momčila Perišića je svedočio da je Momčilo Perišić došao u dukserici i trenerci te da nije imao ništa kod sebe, ni torbu niti fasciklu. Takođe je svedočio da je sedeo pored stola gde su bili Perišić i Nejbor i da nije video da je Perišić bilo šta davao Nejboru.

Pukovnik Dragan Telesković je bio ispod stručnog i profesionalnog proseka po svedočenju njegovih nadređenih i njegovih kolega. Možete proveriti kako su ga kolege zvali tj. kakav je imao nadimak. Nalazio se u Prvom operativnom odeljenju gde je načelnik bio pukovnik Dragan Munćan. Zanimljivo je da je u akciji hapšenja ispred Uprave bezbednosti učestvovao samo Dragan Telesković ostli su bili iz 46-te zaštitne brigade tj. iz bataljona vojne policije i dvojica pripadnika posebnog odreda „Kobri“, koji su takođe samo vojni policajci.

Oficiri i podoficiri iz Uprave bezbednosti koji su znali za praćenje i hapšenje Momčila Perišića i Džona Nejbor:

- General **Aco Tomić**, Načelnik Uprave bezbednosti
- Pukovnik **Dragan Telesković**, referent u prvom operativnom odeljenju Uprave bezbednosti. Zanimljivo je da nakon hapšenja Momčila Perišića su potpuno zahladneli odnosi između Tomića i Teleskovića do te mere da nikada više nisu kontaktirali niti je Tomić otišao na sahranu kada je Telesković preminuo niti je bio na sahrani sina Dragana Teleskovića .
- **Belošević Miroslav Beli**, najbliži saradnik generala Ace Tomića, njegov neformalni šef kabineta a zvanično Sekretar Uprave bezbednosti, nakon penzionisanja postaje savetnik Vojislava Koštunice za bezbednost. Po naređenju Ace Tomića puštao je filmove sa „tajnog“ praćenja i prisluškivanja Momčila Perišića političarima DOS-a i samom ambasadoru Montgomeriju, naravno suprotno ZKP-u. **Nakon presude dao izjavu i overio je kod javnog beležnika i ona se nalazi na USB-u koji Vam dostavljam u prilogu.**
- Podoficir **Velizar Velja Ranković**, odradio „prljav“ posao vrbovanja Perišićevog telohranitelja Darka Milanovića, u to vreme je bio organ bezbednosti u kabinetu NGVJ

Vojni policajci koji su učestvovali u hapšenju, pretresu, popisu oduzetih predmeta, snimanju i fotografisanju na licu mesta i u kasarni Topčider a da nisu znali koga i zbog čega hapse to veče:

- Oficir **Radivoje Bujčić**, čovek koji je je falsifikovao drugu Potvrdu o oduzetim predmetima koju je Nejbor odbio da potpiše, umro od posledica korone u svojoj 65-toj godini, pokazivao želju da isporiča šta zna ali nije stigao zbog prerane smrti
- Podoficir **Zoran Milošević**, pripadnik 46-te zaštitne brigade, vojni policajac, radio fotografije u kasarni u Topčideru, sumnja se da je učestvovao u izmeni

Kriminalističko tehničke dokumentacije zajedno sa Draganom Teleskovićem. Ovu sumnju su izrazile njegove kolege. Odbio da da bilo kakvu izjavu na tu temu.

- Podoficir **Mile Jovanović**, snimao VHS kamerom sam proces hapšenja u motelu „Šarić“, psihički oboleo, nije komunicirao ni sa kim već godinama, lečio se na VMA i prerano umro
- Telohranitelj Momčila Perišića **Darko Milanović**, saradnik vojne službe, bivši pripadnik „Kobri“ a sada pripadnik MUP-a, priznao da je nevine optužio i da je u predistražnom postupku dao lažnu izjavu vojnom istražnom sudiji. Danas čeka penziju u MUP-u. **Nakon presude dao izjavu i overio je kod javnog beležnika i ona se nalazi na USB-u koji vam dostavljam u prilogu.**
- **Milan Petković**, zamenik Vrhovnog vojnog tužioca, napisao optužnicu koju je Vojni sud prihvatio, saradnik vojne službe bezbednosti, trenutno advokat, potpuno svestan svoje uloge Jednom smo razgovarali na tu temu u njegovom kabinetu i nikad više nije hteo da se javi, izbegava svaki kontakt na tu temu
- Podoficir **Ćulafić Milan**, podoficir vojne policije, svedok iz motela „Šarić“ koji još nije dao pisanu izjavu. Bio prisutan prilikom pretresa osumnjičenih ali je usmeno do detalja ispričao šta se dešavalo prilikom pretresa i hapšenja
- Podoficir **Zoran Đurić**, vozio maricu i nije bio u motelu „Šarić“ već na parkingu. Na naslovnici falsifikovanog KTD-a stoji da je zajedno sa Dejanom Spasojevićem učestvovao u izradi istog iako po svedočenjima svih pa i njega samog nije ni ulazio u motel „Šarić“ niti je učestvovao u izradi KTD-a. Obezbeđivao je uhapšenog Džona Nejboru i diktirao spisak oduzetih predmeta u kasarni u Topčideru svom kolegi Radivoju Bujšiću koji je pravio prvu Potvrdu o oduzetim predmetima. Posvedočio da je drugu Potvrdu o oduzetim predmetima Radivoje Bujšić doneo Nejboru na potpis bez prikazivanja popisanih predmeta osumnjičenom u kojima su bila popisana „tajna“ vojna dokumenta a koju je Nejbor uz primedbe odbio da potpiše. **Nakon presude dao izjavu i overio je kod javnog beležnika i ona se nalazi na USB-u koji vam dostavljam u prilogu.**
- Krimi tehničar **Dejan Spasojević** fotografisao i izradio 16 fotografija dimenzija 13 x 18 cm tj, ceo tok hapšenja i pretresa osumnjičenih u motelu „Šarić“. Od svih fotografija samo su tri njegove u Kriminalističko tehničkom dokumentu (KTD) za koji je napisano da ga je on izradio sa podoficirima Zoranom Đurićem. Trebalo je biti 16 fotografija. Jedini je aktivno vojno lice kome služba ne dozvoljava da da izjavu na okolnost zamene fotografija i falsifikovanja Kriminalističko tehničkog dokumenta. Uskoro će i on biti civil pa će svedočiti bez pritiska službe.
- Kapetan **Boško Milić** iz odreda „Kobre“ predvodio tim za hapšenje sa još jednim pripadnikom odreda čije ime ne znam. **Nakon presude dao izjavu i svojeručno je potpisao i ona se nalazi na USB-u koji vam dostavljam u prilogu.**
- Kapetan vojne policije, komandir voda za suzbijanje opšteg kriminaliteta, **Momčilo Milosavljević** zvani Mačak, potpisnik KTD-a kao pretpostavljeni starešina, podoficiru Dejanu Spasojeviću, Zoranu Đuriću, Radivoju Bujšiću, Milu Jovanoviću, Zlatku Miloševiću... U izjavi datoj pred javnim beležnikom potvrdio da je KTD falsifikovan a slike izmenjene. **Nakon presude dao izjavu i overio je kod javnog beležnika i ona se nalazi na USB-u koji vam dostavljam u prilogu.**

U prilogu ovog teksta Vam šaljem USB sa izjavama oficira i podoficira koji su učestvovali u hapšenju i pretresu. Najzanimljivija je fotografija je broj 5. (nalazi se u Kriminalističko tehničkom dokumentu) koju je na licu mesta uradio Dejan Spasojević i koja je slikana iz velike daljine ali kada je uveličate i kompjuterski spojite sa delom fotografije broj 13 koju je u kasrni u Topčideru fotografisao Zoran Milošević, videćete da je dokument koji je Uprava bezbednosti crvenom strelicom označila kao tajni vojni dokument zapravo tekst na engleskom jeziku koji govori o holokaustu Jevreja u Varšavi 1941. godine. **MOMČILO PERIŠIĆ JE OSUĐEN ZA DOKUMENTA KOJA SU NA ENGLESKOM I KOJA NEMAJU NIKAKVE VEZE SA PRESUDOM OSIM ŠTO SU PRIHVAĆENA OD STRANE TUŽILAŠTVA I SUDA KAO TAJNA VOJNA DOKUMENTA, DODUŠE NA ENGLESKOM U ČEMU IM JE POMOGLO I TUŽILAŠTVO ZASTUPAJUĆI OPTUŽNICU ZASNOVANU NA LAŽNOM SVEDOČENJU I FALSIFIKATIMA DOKAZA.**

Možete pročitati izjavu datu na suđenju od strane pukovnika Dragana Telskovića gde i sam kaže da „niko nije video trenutak primopredaje dokumenata“ iako je restoran bio pun gostiju i vojne policije. Logično je pitati a zašto se onada lica hapse ako niko ne vidi (a samo su to gledali) primopredaju 35 stranica A4 formata. Šta bi se desilo da nisu ništa kod njih pronašli kao što i nisu? Onda je jednako tako logično da se uviđaj ne radi na licu mesta, već u kasrni u Topčideru gde će se dodati šta fali kao što se i dodalo. Ma šta ja lično mislio o generalu Aci Tomiću, siguran sam da ne bi naredio akciju hapšenja da ga Dragan Telesković nije slagao da je došlo do primopredaje dokumentacije. Tu treba tražiti i razloge za zahlađenje odnosa Ace Tomića i Dragana Telskovića i za izostanak Tomića na sahrani Dragana Teleskovića.

Samo sam želeo da vas obavestim o stvarima koje nismo mogli iz pobrojanih razloga raspraviti na sudu i o svedocima koji su živi i koji su nam tako nedostajali da ih suočimo sa Draganom Telskovićem. Ja sam raspisao nagradu od 50.000 eura i objavio je u dnevnim novinama svakom ko nam dostavi film koji je nastao na licu mesta u motelu „Šarić“ i za 13 originalnih fotografija koje je izradio Dejan Spasojević a koje su zamenjene u KTD-u. Ovo je prvi put u istoriji pravosuđa da okrivljeni a kasnije i osuđeni daje nagradu od 50.000 eura za film koji bi ga mogao kompromitovati i dokazati špijunažu Momčila Perišića ukoliko je tužilaštvo iznelo istinite dokaze a svedok svedočio u skladu sa zakletvom. Ovaj film i slike nam po zakonu svako sleduju i Uprava bezbednosti je morala da nam ga dostavi. Sami zaključite zašto to nije uradila i zašto uporno odbija da to uradi.

Zanimljivo kako izgleda amaterizam i zloupotreba u montiranju dokaza vojne službe bezbednosti:

Fotografije nastale na licu mesta u motelu „Šarić“ a koje je izradio krimi tehničar Dejan Spasojević a ima ih 16 komada dimenzija 13 x 18 cm od kojih su trinaest zamenjene fotografijama nastlim u kasrni u Topčideru a skidane su sa VHS snimka koji je napravio Mile Jovanović

Na fotografijama sa lica mesta koje je izradio Dejan Spasojević jasno se vidi da u Nejborovoj tašni nema 35 stranica tajnih vojnih dokumenata već samo 6 stranica sa nekog simpozijuma iz Varšave o progonu Jevreja 1941. godine a dokumenta su na engleskom jeziku. Isto to se vidi i na filmu koji prikazuje čin hapšenja i pretresa u motelu „Šarić“ a koji je izradio Mile Jovanović i koji VBA krije i od odbrane i od suda iako je sud tražio da im se isti dostavi.

Kada spojite sliku broj 5 koja je nastala u motelu „Šarić“ i koju je izradio Dejan Spasojević sa slikom broj 13 koja je nastala u kasrni Topčider a koju je izradio Zoran

Milošević vidite da tajna vojna dokumenta za koje je Perišić osuđen su dokumenta koja su na engleskom i koja su vraćena Nejboru nakon oslobođanja. Prevod dela dokumenta koji se vidi a koji je označen kao tajni vojni dokument, zbog kog je Momčilo Perišić osuđen, otprilike glasi :

„inace bila rutina

(možda piše prvo/prvi) godišnji izveštaj Nacionalnog IPN(ne znam od čega je skraćena) je postao neočekivano/iznenadno -desna Liga Poljskih Podica da odbije ovaj izveštaj. LPR(opet ne znam za šta je skraćena) irman(deo neke reči, možda imena?) Leon Kires, IPN je bio da omogući pristup (nečemu iz) komunističke ere da uspostavi istorijski rekordni period. Umesto (toga) LPR je tvrdio vreme do ubistva od jula 1941.

Optužio (ali se ne vidi cela reč) Kiresa za falsifikovanje nemačke uloge u ovom užasu. LPR MP (to je uglavnom skraćena za člana parlamenta- Member of the Parliament) je oštudio Kirsu da

je implicirao u pežorativnom smislu/konjekstu za njegov deo/po pitanju njegovog dela, Kirsu je mirno Radikalna samoodbrana (verovatno državna, ali ne vidi se cela reč) koalicija Poljskih seljaka Nije uspela/uspeo u pokušaju da glasa/izglasa Kirsu brojne javne figure i javna debata na u Sejm (ne znam šta je) je bilo/bila/bio uklonjen/a // izbrisan/a.“

Znam da i bez ovih detalja o kojim Vam pišem služba na čelu sa generalom Đokom Jovanićem i načelnikom prvog operativnog odeljenja pukovnikom V. Panićem ima informaciju da dokument zbog kog je Momčilo Perišić osuđen nije bio 14.03.2002. godine u Nejbornoj torbi. Guranjem problema pod tepih otežava se i službi i državi. **PRESUDA JE ZASNOVANA NA FALSIFIKATIMA I OVO ŠTO SAM VAM DOSTAVIO JE VIŠE NEGO DOVOLJNO DA POKRENETE ISTRAGU U OKVIRU VAŠIH NADLEŽNOSTI.** Kada se na to doda da je Momčilo Perišić nevin u zatvoru zato što je služba 2002. godine odabrala svoju političku opciju, falsifikovala dokumenta, zabranila svedočenja, sakrila imena potencijalnih svedoka onda je teško u srpskom jeziku pronaći odgovarajući izraz za takvo ponašanje. Šteta po državu će svakako biti velika jer će epilog u Strazburu biti poražavajući.

Da li je Momčilo Perišić dao ili nije dao „tajana“ vojna dokumenta možete lako utvrditi:

1. Pregledom VHS snimka hapšenja i pretresa Momčila Perišića i Džona Nejboru
2. Pregledom originalnih fotografija krimi tehničara Dejana Spasojevića i njegovim svedočenjem kao i svedočenjem drugih učesnika ovog događaja koji nisu svedočili jer nismo znali njihova imena u toku sudskog postupka

Zašto VBA brani Dejanu Spasojeviću da svedoči, zašto krije njegove fotografije i VHS snimak koji je u motelu „Šarić“ napravio podoficir Mile Jovanović, morali biste pitati vojnu službu? Ovo je nezaustavljiv proces i nije dalek dan kada će istina biti sudski zadokumentovana. Zbog neodgornosti ljudi u VBA šteta po državu će biti velika a 22 godine koliko traje uništavnje života osumnjičenima se svakako neće moći vratiti u nazad. Usput da Vas obavestim da sud nije uvažio ni jedan snimak sa tajnog praćenja generala Momčila Perišića jer je protivzakonit i besmislenog sadržaja koji služi da zabavlja javnost.

Znam da vam se nameće logično pitanje zašto to nismo istakli u toku suđenja kao što je logično pitanje i za nas okrivljene upućeno Vama zašto je Uprava bezbednosti napisala krivičnu prijavu zasnovanu na falsifikatima, prikrivanjima dokaza, zabrani svedočenja njenih pripadnika time što je krila njihova imena. Odgovor je vrlo

jednostavan. U tom trenutku ja nisam znao da neko ko mora da štiti zakonitost i da se bori protiv falsifikata a to je Uprava bezbednosti radi upravo suprotno
Iz navedenih razloga predlažem:

1. Da hitno zatražite od VBA originalni snimak hapšenja i pretresa osumnjičenih nastao 14.03.2002. godine u 20 časova i 12 minuta u motelu „Šarić“. Snimak je uradio krimi tehničar Mile Jovanović, da ga stavite na uvid odbrani shodno Članu 19 ZKP-a
2. Da hitno zatražite originalni fotografije hapšenja i pretresa osumnjičenih nastao 14.03.2002. godine u 20 časova i 12 minuta u motelu „Šarić“. Fotografije uradio krimi tehničar Dejan Spasojević, da ih stavite na uvid odbrani odbrani shodno Članu 19 ZKP-a
3. Da saslušate pomenute svedoke koji su u svojstvu ovlašćenih službenih lica prisustvovali pretesu i hapšenju osuđenih.
4. Da saslušate načelnika VBA generala Đuru Jovanića na okolnost pretnji krivičnim prijavama koje upućuje pobrojanim svedocima.

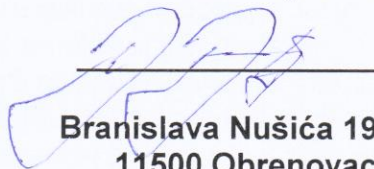
Želim biti iskren do kraja. Ne očekujem ništa posebno jer institucije koje trebaju da kontrolišu slubu kao što je VBA a među njima ste i Vi imaju na žalost podređen položaj u odnosu na onoga koga kontrolišu, mada ima izuzetaka. Da je obrnuto do ovakvih propusta ne bi ni došlo tj. ne bi se desilo da Uprava bezbednosti bez koordinacije sa SDB uhapsi poptresednika Vlade Srbije i Predsednika skupštinskog dbora zaduženog upravo za kontrolu te iste službe. Zamislite danas da BIA uhapsi aktivnog Načelnika Generalštaba bez znanja VBA i još ga lažno optuži? Nezamislivo, slažete se? Molim za odgovor radi kompletiranja arhive.

Srdačan pozdrav.

Prilog USB na kojem se nalazi:

- Izjava oficira i podoficira
- Fotografije nastala prilikom hapšenja osumnjičenih
- Fotografije nastale u kasarni u Topčideru
- Veštačenjem falsifikovanog KTD-a

Vladan Vlajković

Branislava Nušića 19
11500 Obrenovac
Tel. 060 44 72 111
viraga21@mts.rs